

[Lone Dybkjær]

er ikke sikre på, at venstre med dette forslag har nået en løsning, som vi til syvende og sidst vil kunne tilslutte os, men vi finder, at det er et problem, at fordelingen på daginstitutionerne i dag er sådan, at det reelt er, hvad man kunne kalde de dårligst stillede og de bedst stillede familier, der kan få deres børn på daginstitutionerne. Og vi føler naturligvis også, at det er et problem, når vi nu ikke har det nødvendige antal daginstitutionspladser, hvordan vi så fordeles dem på den bedst mulige måde.

Nogle har sagt, at vi lægger yderligere økonomiske byrder på børnefamilierne, og det er jo rigtigt. Der vil være en lang række børnefamilier, der nok er i stand til at klare det, men det hører nok til undtagelserne, og når det hører til undtagelserne, er det, fordi børnefamilien typisk etablerer sig familiemæssigt, bolig-mæssigt og arbejdsmarkedsmæssigt på nogenlunde samme tidspunkt. Det vil sige, at de har meget store sammenfaldende udgifter, og det er børnefamiliernes, hvad skal jeg sige, reelle problem. Hvis man derfor kunne få et andet livsindkomstbegreb eller noget tilsvarende, ville det i sig selv lette kolossalt på børnefamiliernes situation.

Vi er i øvrigt enige i, at man bør arbejde med det sociale indkomstbegreb, og vi ser frem til, hvad der vil komme fra regeringens side eller fra de udvalgs side, som arbejder med dette spørgsmål.

Jeg synes nok, at når vi diskuterer spørgsmålet om betaling i daginstitutioner, fripladsgrænser og den slags, bør vi diskutere den mere målsætningsmæssige side lidt nøjere, og den har venstre overhovedet ikke inde i billedet. Det er altså, som om der som en undertone i venstres forslag ligger, at der er nogle, der udnytter et system. Det er jo ikke det, der er tale om. Men det, vi derfor må spørge os selv om, er: hvad er egentlig ønskværdigt? Der er for mig at se ingen som helst tvivl om, at det vil være ønskværdigt at tilbyde alle børn en halvdagsplads i institution eller tilsvarende – det behøver ikke at være en institution opfattet i firkantet forstand – fra 3 års alderen. Det vil være godt, det vil være et tilbud, som børnene vil have glæde af. Derfor er det, vi skal diskutere: hvad så med børnene den øvrige del af tiden, og hvad med børnene fra 0 til 3 års alderen? Og her synes jeg også, vi nøgternt må konstatere, at lægger vi alt for mange byrder på børnefamili-

erne, har det en række uheldige konsekvenser. Det har bl. a. formentlig den konsekvens, at vi ikke føder et særligt stort antal børn her i landet, fordi børnefamilierne reelt i øjeblikket siger: ja men vi kan ikke klare så mange børn, og det er vel en af grundene til, at vi er nede på så lavt et tal som 1,6 i dag. Det kan selvfølgelig være, at hvis vi yderligere hæver betalingen på daginstitutionerne og den slags, bliver der ikke nogen børn at putte ind, og så kan man jo sige, at vi har løst problemet ad den vej. Men det var måske ikke så vidt, venstre trods alt ville gå.

Men vi bliver altså nødt til at tage nogle realistiske diskussioner af: hvilke familier har rent faktisk råd til at få deres børn passet og hvordan? Og hvad gør vi for at give tilskud til børnefamilierne? For det kan ikke nytte noget, at vi ser væk fra det, jeg kaldte etableringssituationen, altså den situation, at familierne er økonomisk meget hårdt stillet, netop når de har de små børn. Ved at se væk fra den situation risikerer man at presse familierne ind i et livsmønster, som de, når det kommer til stykket, til syvende og sidst meget nødig vil have.

Den type ting savner jeg lidt i venstres forslag, men kan dette forslag give anledning til, at vi i udvalget bredere diskuterer disse betalingsordninger, synes jeg, det er en god ting.

Birgith Mogensen (CD):

Forslaget til folketingsbeslutning om ændring af forældrebetalingen i daginstitutioner og fripladser har CD sympati for. Det vil være med til at stoppe kommunernes ikke-refusionsberettigede tilskud, således at de holdes inden for de i sin tid gældende maksimumsgrænser. Men selv om vi har sympati for forslaget, vil vi gerne vente og se regeringens udspil om besparelser.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Ifølge venstres forslag vil staten spare 135 mill. kr. på årsbasis. Jeg synes, det ville være rart, hvis venstre også havde regnet ud, hvad det kostede for den enkelte familie. Det er jo sådan, at langt de fleste vuggestuepladser i dag koster 700–1.000 kr. om måneden for familierne. En del ligger højere, og nogle ligger lavere, det varierer meget fra kommune til kommune. Men hvis man f. eks. tager